

OZNANILA

župnije Velenje - bl. Anton Martin Slomšek

32. NEDELJA MED LETOM † 11. november 2018 † št.: 50/II

Božja beseda: 1. berilo: 1 Kr 17,10-16; 2. berilo: Heb 9,24-28; evangelij: Mr 12,38-44

DOLGA OBLAČILA

Jezus v današnjem evangeliju svari pred pismouki, ki se radi kažejo v dolgih oblačilih in opravljajo dolge molitve.

Jezusa ne bi prav razumeli, če bi sklepali, da nasprotuje dolgim oblekam in dolgim molitvam. Prav tako bi bili v zmoti, če bi mislili, da zahteva, naj bo oboje kratko. To dvoje spada med tiste zunanje reči, ki same po sebi niso ne dobre ne slabe. Postanejo pa dobre, kadar jih kdo uporablja z dobrim namenom, in slabe, kadar jih uporablja s slabim. Taki so bili nekateri izmed pismoukov: lakomni, slavohlepni in hinavski. Da bi pa naredili na ljudi vtis duhovnosti in svetosti, so si nadevali dolga oblačila in javno opravljali dolge molitve. Zunanje znake pobožnosti so zlorabljali z namenom, da bi prekrili notranjo pokvarjenost. Jezus je to popačenost razkrinkaval in poslušalce opozarjal, naj temu sprenevedanju ne nasedajo.

Priložnost, da to svoje poučevanje dopolni, se mu je ponudila, ko je prišel v tempelj. Opazil je, kako so nekateri metali denar v zakladnico. Gotovo je bil marsikoga med njimi vesel, ko je videl, kako velik del svojih dohodkov prispeva za hišo njegovega Očeta. Apostole pa je spet opomnil, naj ne nasedajo zunanjemu videzu. Bogat dar, ki ga nekdo da, je lahko zares znak njegove velikodušnosti. A je tudi možno, da je le maska, pod katero skriva notranjo pokvarjenost. Prav tako je z revnim darom: lahko je znak darovalčeve notranje revščine, lahko pa se za njim skriva biser vere in ljubezni. Tak biser je bilo srce vdove, ki je vrgla v zakladnico le boma dva novčiča.

Bog nam ne določa, kako naj se oblačimo, kakšne molitve naj opravljamo in kakšne darove naj nosimo v cerkev. Vsakdo naj se ravna po lastni presoji. Z nobeno zunanostjo pa ga ne bomo pretentali in z nikakršnim darom ga ne bomo preslepili, da ne bi videl v našo notranjost in preценil vrednosti našega srca.

MAŠNI NAMENI

11. november 32. NEDELJA MED LETOM sv. Martin iz Toursa, škof	7.30	za † Martina Hudeja
	9.15	<u>v Bevčah:</u> za † Mirkota Dolinška
	10.30	za žive in rajne župljane za † Milana Verbotna (obl.)
Ponedeljek, 12. 11. <i>sv. Jozafat Kunčević, mučenec</i>	18.00	za † Jožeta Fiderška (obl.) in njegove starše
Torek, 13. 11. <i>sv. Stanislav Kostka, redovnik</i>	18.00	za † Pepco Vok
Sreda, 14. 11. <i>sv. Lovrenc Irski, škof</i>	7.30	v dober namen
Četrtek, 15. 11. <i>sv. Albert Veliki, škof in cerkveni učitelj</i>	18.00	za † Simona Flandra
Petek, 16. 11. <i>sv. Marjeta Škotska, kraljica</i>	18.00	po namenu spominov
Sobota, 17. 11. <i>sv. Elizabeta Ogrska, redovnica</i>	18.00	za † Marijo (obl.) in Pavla Brložnik ter pok. brate za † Franca Novinška (obl.), starše Novinšek in sorodnike
18. november 33. NEDELJA MED LETOM posvetitev bazilik sv. Petra in Pavla	7.30	za žive in rajne župljane
	9.15	<u>v Bevčah:</u> za † Marijo in Antona Goltnik, Cilko in Ivana Dedič, Jožeta Petroviča ter Angelo in Alojza Klostermik
	10.30	za † Franca Urbanca (obl.)

Zaradi večjega števila mašnih namenov je lahko za isti termin naročenih in oznanjenih več mašnih namenov. Darovi za ostale namene so oddani duhovniku, ki nima svojih mašnih namenov in mašuje po teh namenih.

B E S E D A   Ž I V E G A   B O G A

Sedél je nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo. Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva nôvčiča, to je en kvadrant. Tedaj je poklical k sebi svoje učence in jim rekel: »Resnično, povem vam: ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico. Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.«

(Mr 12,41–44)

OBVESTILA

Jutri (12. 11.) imamo ob 19.00 v veroučni učilnici sejo ŽPS. Člani lepo vabljeni.

Ste pripeljali otroka k verouku in ga boste počakali? Imate čas za kavo? Vabljeni v župnišče vsak četrtek med 16.30 in 17.30 na klepet ob kavi s starši drugih otrok, z župnikom ...

V zakristiji vam je na voljo Marijanski koledar in Mohorjeva pratika.

SVETNIKA TEDNA: SV. NIKOLAJ TAVELIĆ, 14. november

Nikolaj (Nikola) Tavelić, prvi hrvaški svetnik, se je rodil v Šibeniku med letoma 1340 in 1350 kot sin ugledne plemiške družine. Že zgodaj se je navdušil za življenje po vzoru sv. Frančiška Asiškega, ker je imel pogosto priložnost srečevati se z njegovimi redovnimi sinovi – frančiškani. Iz zgodovinskih virov zanesljivo vemo, da je Tavelić deloval kot dušni pastir v Bosni, kamor naj bi prišel leta 1379. V tem času je bila Bosna zanimivo in pomembno področje tako v cerkvenem kot političnem pogledu. Posebna skrb Cerkve tedaj so bili bosanski bogomili, krivoverci, ki so netili upore zoper vsako svetno in cerkveno oblast, obsojali so zakonsko življenje, zavračali rabo vseh materialnih sredstev, češ da izhajajo od hudiča. Zoper ta nauk je mogla uspešno nastopati samo miselnost, ki je izhajala iz ponižne ljubezni do ljudi in Božjega stvarstva, miselnost, ki jo je oznanjal asiški ubožec. Med številnimi misijonarji in odličnimi pridigarji frančiškanskega reda je v Bosni okoli dvanajst let deloval tudi Nikolaj. 1391 je zapustil Bosno in odšel v Sveto deželo – Palestino, kjer je s svojimi tovariši delal v gostišču za romarje in pri Božjem grobu. S strani muslimanskih Arabcev je bil vržen v ječo in mučen, da bi se odpovedal veri. 14. novembra 1391 je umrl mučeniške smrti.

Današnja Božja beseda nas vabi k darovanju, bratje in sestre.

Vdova v času preroka Elija je darovala zanj zadnje prgišče moke.

Uboga vdova v Jezusovem času je darovala dva novčiča – pa ne od preobilja, ampak vse, kar je potrebovala za svoje življenje.

In tudi Jezus se je daroval z nas.

Vse to nam govori o globoki veri in zaupanju,

da Bog povrne vsako dobroto, seveda le,

če je storjena s srcem in ne zgolj z željo, da bi za svoje dejanje želi pohvale.

Elija ji je rekel: »Ne boj se; pojdi in pripravi, kakor si rekla, vendar naredi iz tega najprej meni kolaček in mi ga prinesi; sebi in svojemu sinu pa ga boš pripravila potem. Kajti tako govori Gospod, Izraelov Bog: »Moka v loncu ne bo pošla in olja v vrču ne bo zmanjkalo do dne, ko bo Gospod poslal dež na zemljo.« Šla je in storila po Elijevi besedi. In dan za dnem so imeli jesti, ona, on in njena družina. Moka v loncu ni pošla in olja v vrču ni zmanjkalo, po besedi, ki jo je Gospod govoril po Eliju.

(1 Kr 17, 13–16)

Kdove ali bi kakšen moški na njenem mestu tako zaupal preroku Eliju, da bi se odpovedal zadnji pesti moke in zadnjim kapljam olja?

Zdi se, da imajo ženske večjo sposobnost kakor moški, da zaupajo drugim, zlasti iz ljubezni. Mnogo, premnogo je žensk, ki iz ljubezni zaupajo moškim, pozneje pa se izkaže, da so ti moški prazni in da jim niso sposobni dati nič drugega kakor dneve, polne trpljenja in poniževanja.

Ravno tako seveda ne manjka moških, ki se pustijo prevarati od žensk, za katere se pozneje izkaže, da so prava poguba. Vendar se jim to navadno zgodi zaradi preveč preračunljivosti in premalo ljubezni.

Sposobnost zaupanja, ki je s človeškega vidika lahko izvor nevšečnosti, je osnovna zahteva vere, saj je vera zaupanje in predanost Bogu.

Vdova iz Sarepte je čudovito znamenje vere.

T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

YOUCAT – katekizem za mlade

Ali Bog res vodi svet in moje življenje?

Da, vendar na skrivnosten način; Bog po poteh, ki jih pozna le on, vodi vse naproti svoji popolnosti. V nobenem trenutku to, kar je ustvaril, ne pade iz njegovih rok.

(KKC 302–305)

Bog vpliva tako na velike dogodke zgodovine kakor tudi na majhne dogodke našega osebnega življenja, ne da bi zaradi tega kratil našo svobodo in bi bili le lutke njegovih večnih načrtov. V Bogu »živimo, se gibljemo in smo« (Apd 17,28). Bog je v vsem, kar nam prihaja naproti v spremenljivi sreči našega življenja, tudi v bolečih dogodkih in navidez nesmiselnih naključjih. Bog želi tudi s krivimi črtami našega življenja pisati ravno. Kar nam jemlje in kar nam daje, s čimer nas krepi in s čimer nas preskuša – vse je njegova previdnost in znamenje njegove volje.